

سؤالاتی درباره حمله به اسرائیل

گوروش احمدی

دیپلمات پیشین

حمله اسرائیل به کنسولگری ایران در سوریه و پاسخ ایران دارای ابعاد مختلفی است. در این زمینه و دیگر موارد مربوط به این موضوع و با رعایت احتیاط، برخی از جوانب آن را می‌توان به شرح زیر برشمرد:

۱- مهم‌ترین سؤال این است که چرا ایران خود را ناچار از حمله به قلمرو اسرائیل دید. سردار سلامی، فرمانده سپاه، گفته است که «تصمیم گرفتیم یک معادله جدید بسازیم و آن این است که من بعد رژیم صهیونیستی در هر نقطه‌ای به منافع، دارایی‌ها، شخصیت‌ها و به شهروندان ما حمله کند، ما از مبدأ جمهوری اسلامی ایران او را مورد تهاجم متقابل قرار خواهیم داد». حمله‌ای که شد و این اعلام صریح فرمانده سپاه گویای تحولی مهم در راهبرد مقامات ایرانی است. به این‌معنی که از این پس ایران خود را مستقیماً و بدون واسطه در برابر اسرائیل می‌بیند. به گفته برخی ناظران، در پی حضور مستشاران ایرانی در سوریه در ۲۰۱۱، اسرائیل حدود سه هزار بار دست به تجاوزاتی علیه مواضع ایران و متحدان ایران در منطقه زده و ازجمله از دسامبر گذشته با تغییر تاکتیک و ارتقای سطح تنش اقدام به ترور حدود ۱۸ مقام نظامی ایرانی در سوریه کرده است. اعلام سردار سلامی اکنون می‌تواند به این معنی باشد که آنچه قبلاً «سبر راهبردی» خوانده می‌شد، کنار گذاشته شده و به هر تجاوز اسرائیل از مبدا خاک ایران پاسخ داده خواهد شد. پیش از اظهارات سردار سلامی، اقدام عملی ایران در پرتاب حدود ۳۵۰ پهباد و موشک تغییر استراتژی را در عمل نشان داده بود، اگرچه در یکی، دو روز گذشته طرف مقابل دست به تبلیغاتی درباره نتیجه این حمله زده است؛ اما نفس این‌ حمله به اندازه نتیجه آن حائز اهمیت است. هنوز روشن نیست که آیا هدف ایران تنها اعلام استراتژی جدید و اثبات وجود اراده سیاسی در تهران برای حمله به خاک اسرائیل از خاک ایران بوده یا واردکردن خسارات و تلفات جدی نیز مدنظر بوده است.

۲- حمله ایران می‌تواند نشانه نهایی تحول مهمی در راهبرد محور مقاومت باشد که در دو، سه ماه گذشته وجوهی از آن دیده شده بود. تا پیش از این تنها اعضای محور مقاومت منشا اقداماتی بودند که در منطقه علیه اسرائیل و آمریکا انجام می‌شد و سابقه نداشته که ایران خود مستقیماً دست به اقدامی در این زمینه زده باشد. کناره‌یستادن گروه‌های محور مقاومت در جریان حمله ایران محسوس بود. قبلاً سید حسن نصرالله نیز تصریح کرده بود که پاسخ به تجاوز اسرائیل علیه بخش کنسولی سفارت ایران در دمشق از طرف ایران داده خواهد شد. فعالیت‌های حشدالشعبی عراق نیز در دوماه و نیم گذشته رو به کاهش داشته و انصارالله یمن نیز عمداً بر دریای سرخ متمرکز بوده است. حزب‌الله نیز در جریان جنگ غزه عمداً متوجه عملیات آذیاتی بود. در دو هفته گذشته نیز تحولی در سطح تحرکات تازه حزب‌الله دیده نشد. ممکن است دست حزب‌الله با توجه به شرایط اقتصادی وخیم لبنان و موقعیتش به‌عنوان یک حزب سیاسی و عضو پارلمان و عضو ائتلاف حاکم لبنان خیلی باز نباشد.

۳- تهران گفته است که هدفش محدود نگه‌داشتن سطح درگیری و جلوگیری از تبدیل اقدام ایران به یک جنگ گسترده و احتراز از تلفات انسانی بوده است. اقدامات دیپلماتیک ایران در چند روز قبل از حمله و ازجمله خودداری از تلاش برای توسل به اصل غلافگیری حاکی از این امر است. البته امید است که این امر موجب اشتباه محاسبه درباره ظرفیت نظامی ایران با اراده سیاسی نشده و موجب تقویت کرایش به تجاوز بیشتر نشود. به هر حال، ایران گویا کوشش داشته تا الگوی حمله به پایگاه آمریکایی عین‌الاسد بعد از ترور سردار سلیمانی را مبنای کار قرار دهد. اکنون سؤال این است که آیا این تاکتیک کار خواهد کرد یا خیر؛ یعنی آیا اسرائیل هم مانند آمریکا در آن قفسیه، کار را تمام‌شده تلقی خواهد کرد و دست به واکنشی نخواهد زد یا خیر. البته در اینکه شرایط موجود شباهتی به شرایط منتهی به عین‌الاسد ندارد، تردیدی نیست. ماهیت افراطی و متعصب نتانیاهو و فشار ائتلاف متزلزل او و پایگاه اجتماعی‌اش از یک سو و بن‌بست اسرائیل در غزه و موقعیت بسیار ضعیف نتانیاهو در افکار عمومی داخلی و بین‌المللی و… از سوی دیگر ازجمله وجوه تمایز این دو شرایط است. به‌علاوه تصور اسرائیل ممکن است این باشد که در پی حمله ایران برای اولین بار بهانه‌ای برای واکنش همسنگ یافته است. با این حال، مخالفت جدی آمریکا با گسترش جنگ مهم‌ترین مانعی است که می‌تواند مانع واکنش اسرائیل شود.

و نهایتاً سؤال آخر این است که آیا حمله ایران تبعات دیپلماتیک و تحریمی نیز در کوتاه‌مدت یا بلندمدت خواهد داشت یا خیر و آیا ممکن است اسرائیل خودداری از واکنش را به چنین تبعاتی مشروط کند؟

سه‌شنبه ۲۸ فروردین ۱۴۰۳
۷ شوال ۱۴۴۵
۱۶ آوریل ۲۰۲۴
سال بیست‌ویکم
شماره ۴۸۱۰
۲۰ هزار تومان
۱۲ صفحه

روزنامه

برونده ویژه «شرق» درباره گرفتاری مراجعان برخی بیمارستان‌های دولتی

رنج مضاعف بیماران

در همین زمینه: گزارش «شرق» از شرایط کاری پرستارها و کمبود پرسنل پرستاری

رنج پرستاران و پزشکان جوان به‌ویژه در بیمارستان‌های دولتی کم نیست. اخبار پیوسته خودکشی پزشکان مؤید همین ماجراست. همچنین بدرفتاری برخی از همراهان بیماران با کادر درمان که انکارناپذیر است؛ اما در این سوی میز پزشکان و پرستاران، رنج بیماران در مواجهه با برخی کادر درمان باز هم به‌ویژه در بیمارستان‌های دولتی خود منثوی هفتاد من کاغذ است. بیماران و همراهن آنها که رنج و دردشان را به دوش کشیده‌اند و از روستاها و شهرهای دور و نزدیک به امید درمان به تهران یا دیگر کلان‌شهرها خودشان را رسانده‌اند؛ مواجه می‌شوند با به سر دویدن و نرسیدن و بوروکراسی‌های پیچیده اداری و البته کمبود امکانات بیمارستانی و

گزارش تیتربک را در صفحه۶ بخوانید

این گفت‌وگو را در صفحه ۳ بخوانید:سنگ‌بانی، شرق

گفت‌وگو با یک روان‌شناس درباره مواجهه کودکان با اخبار و اتفاقات ناگوار

به کودکان دروغ نگوییم

صفحه ۱۰

یادداشت

فقط کمی عقل و تدبیر!

حسین حقیگو

کارشناس اقتصادی

اما این امر در لحظه اتفاق نمی‌افتد و نیازمند کار و تلاش و دانش و هنر بسیار و در طول سال‌ها و دهه‌هاست. اگر جنگ و منازعه لحظه و روز و ماهی را در بر می‌گیرد، آنچه منطق وجودی هر جامعه‌ای است، صلح و ثبات و امنیت است؛ چراکه بدون این امر نه بقا و دوام کشورها ممکن می‌شود و نه توسعه و رشد و بالندگی ملت‌ها. کشورمان شاید به واسطه قرارگرفتن در جغرافیای خاورمیانه همواره در دایره تنش و درگیری زیسته و کار توسعه و پیشرفت در آن با سختی توان‌فرسا همراه بوده است. منطقه‌ای مملو از نفت و گاز و پول و ثروت! منطقه‌ای که به لحاظ فرهنگی و تاریخی، رادگانه تمدن بشری و باورها و آیین‌ها و ادیان ابراهیمی بوده و گذرگاه عبور و مرور و ارتباطات و تعاملات و تبادلات جهانی!

حفظ امنیت ملی و مصون و محفوظ ماندن از تهدیدات خارجی در این منطقه شاید بیش از هر نقطه دیگری در جهان علاوه بر امنیت نظامی و توانایی‌های تهاجمی و دفاعی مسلحانه، نیازمند امنیت سیاسی و اجتماعی و اقتصادی است.

در سال‌های اخیر مؤلفه آخر یعنی «امنیت اقتصادی» در جهان اهمیت بسیاری یافته؛ امری که در کشورمان با وجود شعارهای بسیار و تأکیدات زبانی، کمتر مورد توجه قرار گرفته و عمداً در ذیل گونه‌های دیگر امنیت

یادداشت

تصمیم‌گیری در بحران‌های بین‌المللی

کیکاوس پوریایی

جمهوری اسلامی ایران و رژیم غاصب صهیونیستی صورت گرفته است. مهار بحران و استراتژی بازدارندگی صحنه‌ای است که در عرصه دیپلماسی به دست می‌آید و اکنون زمان برای بازی دیپلماتیک گسترده شده است؛ رژیم صهیونیستی یک ضربه زده و یک ضربه کاری در بیخ گوش خود دریافت کرده است، البته شکی در آن نیست که این رژیم باید متنبه شود که زدن کنسولگری و سفارتخانه و… بدون پاسخ نخواهد ماند، اما میزان ضربه دوم باید عمل بازدارندگی را برای سیستم ایجاد کند. در جنگ اوکراین ملاحظه می‌کنید ایالات متحده آمریکا دوشادوش متحدان اروپایی خود به

شرق

بررسی شرایط کشور پس از پاسخ «وعده صادق» در گفت‌وگو با علی مطهری

صلاح نیست که شرایط کشور را نابسامان نشان دهیم

این گفت‌وگو را در صفحه ۳ بخوانید:سنگ‌بانی، شرق

کنعانی، سخنگوی وزارت خارجه:

آمریکا باید قدران اقدام مشروع ایران باشد

۲

برگزیده‌ها

نایب‌رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس تشریح کرد

ابعاد تازه از لایحه تعطیلی پنجشنبه‌ها

۳

«شرق» ادامه واکنش‌ها به حمله ایران را بررسی می‌کند

همچنان داغ!

۲

استقلال یا پرسپولیس؛ کدام یک قهرمان می‌شود؟

۹

بررسی حقوقی مشکلات حوزه خانواده و طلاق

رهایی از پیچیدگی‌های خانوادگی

۸

معامل عملیاتی شرکت تپسی در گفت‌وگو با «شرق»:

حذف غیرقانونی سهمیه بنزین خودروهای آنلاین

۴

نگاه

برای سربازان میهن، مرزبانان شهید

یادداشتی از محمدهادی جعفرپور

۱۲

یادداشت

دام صهیونیسم

سیدمصطفی‌هاشمی‌طبا

استراتژی تغییرناپذیر و درازمدت صهیونیست‌ها که شاید در طول تاریخ ادامه داشته و از آن همواره بهره‌گافی برده‌اند، مظلوم‌نمایی و تظاهر به قربانی شدن و قرارداشتن تحت ستم دیگران است و با این استراتژی در مجامع مختلف به اجرای طرح‌ها و نقشه‌های خود می‌پردازند.

با همین استراتژی درحالی‌که همواره به توطئه‌های دیگران می‌پردازند، با در اختیار گرفتن بنگاه‌های بزرگ سخن‌پرانی و فرهنگی به القای فرهنگ‌های منحط و ویران‌کننده به دیگران می‌پردازند و با در اختیار گرفتن بنگاه‌های مالی تعیین‌کننده، سیاست‌های اقتصادی کشورها را به انحطاط می‌کشانند.

غصب فلسطین در ۷۰ سال قبل و کشتار و آواره‌کردن فلسطینی‌ها با همین سلاح یعنی مظلوم‌نمایی اتفاق افتاد و اینک در طول ۷۰ سال همواره خود را ملتی معرفی کرده‌اند که دیگران در پی نابودی آنها هستند، درحالی‌که خود به نابودی دیگران کمر بسته‌اند و دور از اندیشه نیست که مقصد نهایی آنها نابودی اروپایی باشد که ادعان دارند در طول تاریخ از سوی آنها مورد ستم قرار گرفته‌اند و آخرین آن را هم اقدامات آلمان نازی برمی‌شمرند. در جنگ‌های ۱۹۵۶ و ۱۹۷۳ همواره خود را در معرض نابودشدن نشان داده‌اند درحالی‌که

به بزرگ‌ترین زرادخانه‌های جهان تبدیل شده و حسب اطلاعات افشاشده صدها کلاهک هسته‌ای دارند که برای نابودی جهان کفایت می‌کند. در عین حال همواره تظاهر می‌کنند که دیگران می‌خواهند آنها را نابود کنند. به یاد دارم در دوران ریاست‌جمهوری احمدی‌نژاد در کشور خودمان چه اتفاقی افتاد و صهیونیست‌ها چه سوءاستفاده‌هایی کردند. در آن زمان به‌خاطر جنایت‌های صهیونیست‌ها، در همه کشورها تظاهرات علیه جنایت آنها صورت می‌گرفت و آنها در معرض محکوم‌شدن جهانی قرار داشتند. ناگهان در

آن معرکه احمدی‌نژاد به‌عنوان رئیس‌جمهوری ایران موضوع هولوکاست را زیر سؤال برد.

۱۴۴۵
۱۵ شهریور
۵ شهریور

۱۴۴۵
۱۵ شهریور
۵ شهریور